

Харчилава А. Л.

студентка,

*Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського*

СОЦІАЛЬНА ЗНАЧИМІСТЬ ЗМІ ЯК ІНСТРУМЕНТУ ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНОЇ ПОВІСТКИ У ПЕРІОД ВІЙНИ (НА ПРИКЛАДІ РАДІОМОВЛЕННЯ)

Суспільний мовник на початку XXI ст. залишається одним із ключових чинників виховного процесу, формування суспільної думки, ціннісної парадигми, культурно-ідеологічного конструкту тощо.

Діяльність медіа значною мірою сприяє світоглядним змінам, забезпечує зв'язок між людьми та виступає своєрідним провідником у простір інформаційного потоку. Вагомою складовою цієї системи є радіо.

Серед досліджень, присвячених специфіці функціонування радіомовлення особливий інтерес становлять праці українських дослідників, зокрема: О. Я. Гояна, В. В. Лизанчука, В. Я. Миронченка, І. В. Хоменко, В. О. Пенчука, В. І. Набруско, В. О. Олійника, Т. С. Гиріної та ін.

О. Я. Гоян. у своїй роботі «Основи радіожурналістики та радіо менеджменту» (Київ, 2008, С. 9) зазначає: «важливість впливу радіо на громадську думку пов'язана сьогодні з його масовістю та можливістю бути суб'єктом громадянської журналістики».

Основоположними функціями радіожурналістики вважаються: інформуюча, агітаційно-організаторська, пропагандистська, просвітницько-педагогічна, виховна, естетична, розважальна та інтегруюча функції. З цього приводу доречно зауважити, що професор В. В. Лизанчук виокремлює три групи жанрів радіожурналістики: інформаційні, аналітичні та художньо-публіцистичні [4, с. 230]. Поза всяким сумнівом, кожен якісний радіоматеріал, незалежно від притаманних йому ознак жанрової особливості, повинен відповідати інтересам і запитам, вираженим нинішніми реаліями та потребами колективного споживача.

У часи, коли Україна вкотре переживає біль та втрати і мусить виборювати право на свою незалежність та суверенність, даючи відсіч російському окупанту, особливої актуальності набувають можливості медіа з підтримки комунікації та налагодження інформаційної взаємодії транслювати національно-ідеологічну повістку в маси, з метою

підсилення морального духу українського народу, який переживає один з найскрутніших періодів за останні десятиліття.

Із оптики минулих років, до Революції Гідності та першої російської військової ескалації, на теренах українського інформаційного та культурного простору відбувалося тотальне розмивання кордонів у національно-ідентичній площині, у наслідок чого зростали цілі покоління українців із гострим почуттям меншовартості на тлі асиміляції північно-східного «сусіда».

Із 2014 року в Україні із перманентною частотою почали набувати обертів процеси пізнання нацією своєї сутності, соціально-економічних, політичних, історичних особливостей, свого права на рівноправні стосунки з іншими націями та народами, на вільне і самостійне існування. Чимдалі очевидніше стає той факт, що неабияка роль в ході українізації суспільства припадає на долю засобів масової інформації, зокрема радіомовників. Адже радіо несе нові знання з мистецтва, літератури, історії, науки. Таким чином поповнити багаж знань про власний культурний осередок та багату історичну спадщину мають можливість радіослухачі абсолютно різних професій, рівня освіти та віку. Слід зауважити, що в умовах війни радіо виступає ледь не єдиним зальнодоступним медіа, за рахунок того, що потужний сигнал радіостанцій здатний долати далекі дистанційні межі й охоплювати значно більший сегмент місцевості, у порівнянні з телебаченням чи пресою. Це також дозволяє розширити діапазон трансляції українського мовника на територіях, які перебувають під тимчасовою окупацією російського ворога, оскільки там значно відчутний дефіцит інформації, що надходила б із підконтрольних частин материкової України. Про актуальність цієї проблеми наголосила Т. С. Гиріна: «часто українські військові скаржаться на те, що на лінії розмежування відчувається «інформаційний голод», через те, що на тій території мають доступ частіше до російських ЗМІ» [1, с. 45].

Отже, варто підкреслити, що першочерговим завданням радіо є не лише інформувати, а й віддзеркалювати взірцеві приклади, цінності та засади буття. Радіо посилює уявлення людей про добро і зло, ефективні шляхи задоволення морально-духовних потреб, що можуть бути метою всього життя.

Список використаних джерел:

1. Гиріна Т. С. Соціальна роль радіомовлення в період військового конфлікту на Сході України: сучасний стан та перспективи трансформації: наук. стаття. Харків. 2016. № 4 (28). С. 45.

2. Гоян О. Я. Аудиторія комерційного радіомовлення в контексті суспільних трансформацій. *Наукові записки Інституту журналістики*. Київ. 2003. Т. 14. С. 16–27.

3. Гоян О. Я. Основи радіожурналістики та радіо менеджменту : підручник. Київ: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2008. С. 9.

4. Лизанчук В. В. Основи радіожурналістики: підручник. Київ : Знання, 2006. С. 230.

5. Миронченко В. Я. Інформаційне радіомовлення України: навч. посібник. Київ: Вища школа, 1996. 440 с.

6. Набруско В. І. Чи стане Україна господарем у власному інформаційному просторі? *Дзеркало тижня*. Київ. 2008. № 43, 13–19 вересня. С. 6.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-280-0-85>

Царенко О. О.

студентка 2 курсу,

Національний авіаційний університет

ДИДЖИТАЛ РЕСУРСИ – СУЧАСНІ МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ ОВОЛОДІННЯ ІНОЗЕМНИМИ МОВАМИ

На даному етапі розвитку інформаційного простору, можна прослідкувати неймовірне зростання ролі електронних засобів комунікацій, інструментів та ресурсів у вищих закладах освіти. Наразі, існує мета щодо використання багатьох диджитал ресурсів у сфері навчання, що повністю забезпечуватимуть структурність у вивченні матеріалу. Впровадження таких ресурсів є особливо актуальним для вивчення іноземних мов, адже це один з найцікавіших шляхів у засвоєнні та підвищенні набутих знань.

Слід почати з того, що диджитал ресурси – це всі види інформаційних ресурсів (тексти, графіка, мультимедіа), Інтернет-портал, віртуальні чи хмарні сховища для використання в освітніх цілях [5]. З кожним роком зростає кількість все нових і корисних диджитал ресурсів для оволодіння іноземними мовами, а головне попит на них. Вивчення мови передбачає набуття великого об'єму знань та навичок, які потрібно опанувати і засвоїти студентам [2]. Тому, у період інформаційних технологій все актуальнішими стають сервери і платформи для вивчення іноземних мов